

AZ VAN, AMI MEGTÖRTÉNT

Gondolatok az időről

KIVONAT

A bűnesetig az ember a jövőnek egy olyan jelenében élt,
amely jelen és jövő az Isten kezében éppen formálódó
és születő örökkévalóságon belüli történés.
De ezzel egyidőben, egyfajta párhuzamos
és eltorzunk világgként létezett az Isten
igazságossága által kimondott
mulandóság létállapota,
amely az
Isten kezében és szemében
kizárólag bevezetett és hét pecséttel
(Jel 5:1; 12) bepecsételt múltként létezik.
A Szentírás utolsó lapjai az egyedül Méltó
Bárány, ezeket a pecsétet törli fel. Nagyon
elgondolkodtató, hogy a bűneset óta a bűn és halál
alá rekesztett ember csak az eljövendő múlt éppen történő
szempillantásnyi jelenében létezik.

Faust Gyula

Igetanulmány Dániel 2. alapján

Tartalomjegyzék

Alapige: Dániel 2, 1-45 és 47.....	2
Prológus.....	4
„Mit láttam?”	4
„Bizony az ég és a föld el nem múlik, (...) mígnem mindezek meg nem lesznek!”	5
Az ördög, mint jövőt ellopó tolvaj	6
HOMOKÓRA	7
A megmutatott „jövő” lényegét tekintve ellopott jövő; jövőtlenítés!	9
Az a kő (...).....	9
Az emberiség története, mint egy nagyon felgyorsított mozifilm	9
A tudattalanul tudott igazság	10
Nebukadneccar és a Jelenések Jánosa	11
Mi az tehát, ami azért van, mert megtörtént?	11
Memento pulvis!.....	12
Lássuk életünket Krisztus Urunk trónjának perspektívájából és soha ne az ördög által nekünk szánt saját reménytelen múlttá lett jövője szempontjából!	13
Mulandóság, mint az örökkévalóságból való kiszakíttatásunk	13
Miért ez a felgyorsult pusztulás?	15
Isten a tér-idő teljhatalmú Ura, kinek szavára világok tűnnek el a tekintete elől, vagy állnak elő....	15
Az egyetlen üdvösséges végkövetkeztetés	16
Mit jelent bemenni az Isten örök uralmába?	17
Summa summarum:.....	18

Alapige: Dániel 2, 1-45 és 47.

1Nebukadneccar uralkodásának tizenkettedik évében¹ álmodt látott Nebukadneccar, nyugtalan lett a lelke, és nem tudott tovább aludni. 2 Ekkor elrendelte a király, hogy hívják össze a mágusokat, az igézőket, a varázslókat és a csillagjósokat, hogy mondják meg, mit álmodott a király. Azok eljöttek, és a király elé álltak. 3A király így szólt hozzájuk: Álmodt láttam, és nyugtalan a lelkem, amíg meg nem tudom, hogy mit jelent az álom. 4A csillagjósok így szóltak arámul a királyhoz: Király, örökké élj! Mondd el az álmodt szolgálóidnak, és mi megadjuk a magyarázatát. 5A király így válaszolt a csillagjósoknak: Ez az elhatározásom: Ha nem adjátok tudtomra az álmodt és a magyarázatát, akkor darabokra vágnak benneteket, házaitokat pedig szemétdombbá teszik. 6De ha az álmodt és a magyarázatát is meg tudjátok mondani, akkor ajándékokat, birtokokat és nagy méltóságot kaptok tőlem. Mondjátok hát el az álmodt és a magyarázatát! 7Azok másodszer is így válaszoltak: Mondja el a király az álmodt az ő szolgálóinak, mi pedig majd megadjuk a magyarázatot! 8A király erre így felelt: Most már bizonyosan tudom, hogy ti csak időt akartok nyerni, mert látjátok, hogy mi az elhatározásom. 9Ha az álmodt nem adjátok tudtomra, csak egyféleképpen ítélek meg titeket: megegyeztetek, hogy hazug és haszontalan dolgokat beszéltek előttem, amíg a körülmények meg nem változnak. Ezért mondjátok el az álmodt, és abból tudni fogom, hogy helyes magyarázatot adtok-e nekem. 10A csillagjósok így válaszoltak a királynak: Nincs olyan halandó a földön, aki a király kívánságának meg tudna felelni; de nincs is olyan nagy és hatalmas király sem, aki ilyen dolgot kérdezett volna mágusaitól, varázslóitól vagy csillagjósaitól. 11Mert az, amit a király kérdez, igen nehéz. Nincs is más, aki azt el tudná mondani a királynak, csak az istenek, akik nem laknak együtt a testben élőekkel. 12A király erre nagyon megharagudott, és elrendelte, hogy végezzék ki az összes babiloni bölcsét. 13Amikor kiadták a parancsot, hogy öljék meg a bölcséket, Dánielt és társait is keresni kezdték, hogy őket is megöljék. 14Ekkor Dániel okos és értelmes szavakkal fordult Arjókhoz, a király testőrparancsnokához, aki már elindult, hogy megölje a babiloni bölcséket. 15Így szólt Arjókhoz, a király megbízottjához: Miért adott ki ilyen kegyetlen parancsot a király? Akkor Arjók tudtára adta a dolgot Dánielnek. 16Dániel erre bement a királyhoz, és azt kérte tőle, hogy adjon neki időt, ő majd megadja a magyarázatot a királynak. 17Ezután Dániel hazament, és tudtára adta a dolgot társainak, Hananjának, Mísáélnak és Azarjának, 18majd irgalomért könyörögtek a menny Istenehez, hogy e titok miatt ne vesszenek el Dániel és társai a babiloni bölcsékekkel együtt. 19Ekkor egy éjszakai látomásban feltárult a titok Dániel előtt, Dániel pedig áldotta érte a menny Istent. 20Ezt mondta Dániel:

Legyen áldott Isten neve örökkön-örökké; övé a bölcsesség és a hatalom!
21Ő szabja (változtatja) meg [שָׁנָא (šəná)] a különböző² idöket יָדָא ('iddán) és alkalmakat (idöknek részeit) זְמַן (zəman). Királyokat taszít el, és királyokat támaszt. Ő ad bölcsességet a bölcséknek és tudományt a nagy tudósoknak. 22Ő tárja fel a mélyen elrejtett titkokat; tudja, mi van a sötétségben, és nála lakik a világosság. 23Magasztallak és dicsőítelek én téged, atyáim Istene, mert bölcsességet és erőt adtál nekem, és most tudtul adtad, amit kértünk tőled, tudtul adtad nekünk a király dolgát.

¹ A történelemben II. Nabukodonozor, vagy Nebukadneccar (605-562) Új Babilónia uralkodójának nevével Kr.e. 604-ben Askelon és 605-ben a Karkemis-i csata alkalmával találkozunk. Ha uralkodását 605-től számoljuk, akkor ő ezt az álmodt valamikor Kr.e. 592-593-ban láthatta, 43 évig tartó uralkodásának első negyedében.

² שָׁנָא (šəná) Peal 1) változik, elváltozik, megváltozik 2) másnak, különbözőnek, eltérőnek lenni Paél 1) megváltoztat 2) passzív melléknévi igenév (participium passivum): különböző, eltérő 3) hatálytalanít Itpaél 1) megváltozik, elváltozik, eltorzul Hafél 1) megváltoztat, megmáshít 2) hatálytalanít

24Dániel ezután elment Arjókhoz, akinek a király azt parancsolta, hogy pusztítsa el a babiloni bölcseket. Odament, és ezt mondta neki: Ne pusztítsd el a babiloni bölcseket! Vezess engem a király elé, és én megmagyarázom a királynak az álmát! 25Akkor Arjók sietve bevitte Dánielt a király elé, és jelentette: Találtam egy férfit a Júdáából hozott foglyok közül, aki meg tudja magyarázni a királynak az álmát. 26A király erre így szólt Dánielhez, akinek Baltazár lett a neve: Képes vagy arra, hogy megmondd, milyen álmod láttam, és mi annak a magyarázata? 27Dániel így válaszolt a királynak: A titkot, amelyre a király választ keres, bölcsek, varázslók, mágusok és csillagászok nem tudják megfejteni a királynak. 28De van Isten a mennyben, aki feltárja a titkokat. Ő azt tudatta Nebukadneccar királlyal, hogy mi fog történni az utolsó napokban. A te álmod és az a látomás, amelyet fekvőhelyeden láttál, ez volt: 29Te, ó, király, azon töprengtél fekvőhelyeden, hogy mi fog történni ezután. A titkok Kijelentője pedig tudatta veled, hogy mi fog történni. 30Elöttem pedig ez a titok nem azért tárult föl, mintha bennem nagyobb bölcsesség volna, mint bármely élő emberben, hanem azért, hogy a magyarázat a királynak tudomására jusson, és hogy megtudd, amin magadban töprengsz. 31Neked, ó, király, látomásod volt: egy nagy szobrot láttál. A szobor hatalmas és roppant fényes volt. Előtted állt, és rettenetes volt ránézni is. 32Ennek a szobornak a feje színaranyból volt, a melle és a karjai ezüsből, a hasa és az oldala rézből, 33a lábszárai vasból, lábai pedig részben vasból, részben cserépből voltak. 34Miközben nézted, lezuhant egy kő anélkül, hogy valaki hozzányúlt volna, ledöntötte a szobrot vas- és cseréplábairól, és darabokra zúzta az egészet. 35Összetört a vas, a cserép, a réz, az ezüst és az arany, és olyan lett az egész, mint nyári szérűn a pelyva, amelyet elvisz a szél, és nyomát sem lehet találni. Az a kő pedig, amely ledöntötte a szobrot, nagy hegygé változott, és elfoglalta az egész földet. 36Ez az álom, és a magyarázatát is elmondjuk a királynak. 37Ó, király, királyok királya, akinek a menny Istene királyságot, hatalmat, erőt és méltóságot adott, 38kezébe adta az embereket, a mezei vadakat és az égi madarakat, bárhol laknak is, és mindezeknek uralkodójává tett: te vagy az aranyfej! 39De utánad egy másik királyság támad, alacsonyabb rendű a tiednél. Azután pedig egy harmadik királyság, rézből való, amely uralkodni fog az egész földön. 40A negyedik királyság erős lesz, mint a vas. Mert ahogyan a vas összetör és szétzúz mindent, úgy fogja pörölyként összetörni és szétzúzni amazokat. 41Azt is láttad, hogy a lábak és az ujjak részben cserépből, részben vasból vannak. Az a királyság ugyanis megosztott lesz, de marad benne valami a vas keménységéből, ahogyan láttad, hogy a vas keveredett az agyagcseréppel. 42Lábujjai részben vasból, részben cserépből voltak; eszerint a királyság részben erős, részben törékeny lesz. 43Vasat láttál agyagcseréppel keveredve. Azok ugyanis házasság révén keverednek, de nem egyesülnek egymással, ahogyan a vas sem egyesül a cseréppel. 44Ezeknek a királyoknak az idejében támaszt majd a menny Istene egy királyságot, amely nem semmisül meg soha, és a királyi uralom más népre nem száll át. Összetöri mindezeket a királyságokat, és véget vet nekik, maga pedig fennmarad mindörökké. 45Ezért láttad, hogy a hegyről egy kő zuhant le anélkül, hogy valaki hozzányúlt volna, és összetörte a vasat, a rézet, a cserépet, az ezüstöt és az aranyat. A nagy Isten tudtára adta a királynak, hogy mi történik majd ezután. Igazat mond ez az álom, és bizonyos a magyarázata. (...) 47Dánielnek pedig azt mondta a király: Valóban a ti Istenetek az istenek Istene, a királyok URa és a titkok Feltárója, ezért tudtat feltárni ezt a titkot.

Prológus

„A rendszerváltás után – tehát több mint negyven évvel később – a helyi, zebegényi újságban megkérdeztek egy túlélőt (talán éppen a sváb származású de magyar Krebsz Györgyöt) a korabeli (gulágra) elhurcoltak közül, hogy mi tartotta benne a lelket a kényszerű és kegyetlen száműzetés idején. Egészen pontosan így szólt a kérdés:

- Sokan meghaltak akkoriban a helyiek közül a távoli Ukrajnában, mégis mi tartotta önben a reményt, hogy valaha is hazatérhet?

A válasz szokatlanul rövid és tömör volt. – Talán furcsa, de mindössze három szó volt az, ami tartotta bennem a lelket, a nagyapám szavai voltak ezek, aki – bár sokféle nyomorúságon ment keresztül az életben -, ha jóra fordultak a dolgai, mindig ezt mondta:

- **eljön, ami megvan...**

Erről a három szóról – ami németül éppenséggel hat szónak számít: **es kommt, was wir schon haben** (az jön, mi már megvan) – természetesen sokféle dolog juthat az ember eszébe (...).³

Ember lévén mindez eszembe juttatta Dániel próféta könyvéből Nebukadneccar álmát a szobor képében megjelenő birodalmakról, melyeknek egyetlen égből érkező kő vet véget oly módon, hogy a helyük sem lesz soha fellelhető.

Az alábbi munka az idő számunkra egy különös megmutatkozásáról szól, amire a cím is utal: „**Az van, ami megtörtént.**” Bármit jelentsen is ez, ennek ikertestvére az a bölcs megállapítás, ami németül így szól: „**es kommt, was wir schon haben,**” vagyis **az jön, mi már megvan**, illetve az, amit Kovács Gábor adott címként visszaemlékezéseinek: „**Eljövendő jelen.**”

„Lehetséges, és igencsak hihető, hogy úgy látjuk az új ég és új föld jövő világanak testi létezőit, hogy a testeken keresztül, amelyeket hordozunk, és amelyeket mindenütt megpillantunk, ahová csak a tekintetünket fordítjuk, a legtisztább áttetszőségben látjuk a mindenütt jelenvaló(...)-t.

Az itt következő elemzés kiindulópontja az az eszme, amit Ágoston teljes bizonyossággal állít a kommentárban: az az ember, akit Isten a földből formált meg, és aki a lehelés által élő lélekké lett (vö. Ter. 2,7) Ennek a szentségnek, ennek a szent hagyománynak a jelen állandó támaszának, valamint az eljövendő zálogának és kezdetének kell lennie.”⁴

„Mit láttam?”

Mit látsz? – kérdezte az Úr felkent prófétáitól. Mit látsz te, Jeremiás?⁵ Mit látsz Ámós (Ámós 7:8)? Mit látsz te (Zakariás)?⁶ E sort lehetne folytatni Mózesrel, Ábrahámmal, Jákobbal, Énokkal, Ádámmal, vagy veled és velem, kik Jézus Krisztusról neveztetünk. A Zsidókhöz írt levél szerzője azt mondja, hogy „minekutána az Isten sok rendben és sokféleképpen szólt hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben nekünk Fia által szólt, Akit tett mindennek örökösévé, aki által a világot is teremtette, Aki az Ő dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget, aki minket bűneinktől megtisztítván, ült a Felsőségnek jobbára a magasságban.” Zsid 1:1 -3. A felsoroltak sokan és

³ Kovács Gábor: Eljövendő jelen. Pannonia Könyvek (a Zsolnai Vilmos Kulturális Egyesület támogatásával) Pécs 2017. oldal 80 és 87.

⁴ Ismeretlen szerző: <https://sites.google.com/site/cadelsmistna/eljovendo-jelen-30937792>

⁵ Jeremiás 1: 11

⁶ Zak 4:2 és 5: 2.

sokféleképpen, ki teljesebben, ki részlegesen, de látták a teljes egésznek egy olyan részletét, amely a saját korszakuk téridő koordinátájának rendszeréből volt akkor és ott látható. Urunk Jézus mondása szerint például Ábrahám látta a Krisztus napját (János 8: 56).⁷ Ebbe a gondolati halmazba illeszkedik Nebukadneccar kérdése is. Mit láttam? - kérdezte a dicsőséges Babilon leghatalmasabb királya a mágusaitól, jósaitól, írástudóitól, varázslóitól, bűbájosaitól⁸ és végül Dániel prófétától.

Isten az idő teljhatalmú Ura, ki mennyei Atyaként az idöket és alkalmakat a maga hatalmába helyezte! (ApCsel 1:7) Ő az idök, idötartamok אִדָּן ('iddán) megváltoztatója (elváltoztatója, eltorzítója) אֲנָשׁ (šəná'). Ő teszi különbözővé⁹ és különbözővé¹⁰ is az idötartamokat. Dán 2:21. Ő forgatja könyvében a korszakok lapjait, - mondja Dániel próféta Nebukadneccarnak, a babiloni birodalom királyának!

„Mit láttam?” - kérdésére a prófétai válasz az volt, hogy a véget אַחֲרַיִת ('ahărít) láttad álom által a te fejedben. ¹¹ Az Úr azt láttatta és jelentette meg neked oh király, *ami van*, ami múltként, és múlttá váló jelenként van és létezik אֲחַיִּי אֲחַיִּי (häväh hävä') ¹² az élő Isten kezében, mert megtörtént (Dán 2: 45). A vég felől nézve az örökkévaló jelenből kilépő jövő is múltnak látszik, mint ami megtörténtként van végbemenetelének folyamatában.

Tegyük fel a kérdést, hogy Nebukadneccar miként látta létezőnek a birodalmakat, a sajátját, sőt azzal együtt önmagát is beleértve? Erre a kérdésre az Úr Igéjéből egyetlen igaz és értelmes választ adhatunk. Nebukadneccar a birodalmakat, a sajátját is beleértve, véget érő, megsemmisülő múltként látja, mint amelyek eltűnnek és helyüket valami felülről¹³ való egészen más foglalja el.

A földi birodalom, függetlenül attól, hogy eddig hány megjelenése volt és még hány lesz, az Isten, és az Úr mellé fölvevett próféta szemszögéből csak és kizárólag múlt jegyében léteztetett létező. A jelenlegi és jövőbeli birodalom tehát úgy van, hogy valójában csak volt, de már nincs, mint egy valóságosnak érzékelt emlékkép, mozivászonra kivetített villanásnyi játékfilm.

„Bizony az ég és a föld el nem múlik, (...) mígnem mindezek meg nem lesznek!”

Krisztus Urunk mindent *hatalma szavával* léteztetett¹⁴. Az így léteztetett valóságban, létezésünk tér-idő kontinuumában elménk a jelennek érzékelt valóságot is csak (múlthoz kapcsolódó) emlékképként tudja kezelni, feldolgozni. Tegyük fel egy kérdés!

Miért gondoljuk azt, hogy tapasztalásunk egy, három, tíz, száz, vagy 300 napi járóföldre lévő horizontja mögül kimagasló hegyhez a megsaccolt idő elteltével oda fogunk érni, ha élünk, ha haladunk és ha valami megmagyarázhatatlan katasztrófa el nem nyeli elölünk a célul kitűzött hegyet? Vajon nem azért, mert valahol mélyen, szubatomi szintnél is mélyebben belénk van kódolva a minden valóságot fönttartó nagy valóság, hogy „bizony az ég és a föld el nem múlik míg a törvényből a legkisebb jóta jelével és a legutolsó pontocskával közrezárt evangélium, Ige

⁷ Az úgynevezett **ἡμέρα** (emosz =enyém) **ἡμέρα** (hémera) jelentése: nap, nappal, idő, időszak (Mt 2:1, Luk 21:22, 2Kor 6:2) 4) vminek a napja (ítélet napja, ember Fiának napja, üdvösség napja).

⁸ Dán 2:3-9.

⁹ Egyik más a másikhoz képest

¹⁰ Egyik a másikához képest alá és fölülrendelt viszonyban megnyilvánuló másságú

¹¹ Dán 2:28.

¹² Dán 2:29.

¹³ Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék **felülről** való, és a világosságok Atyjától száll alá, akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka. Jak 1:17

¹⁴ Aki az ő dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása, aki **hatalma szavával fenntartja a mindenséget** (...). Zsid 1:3. Itt a **φέρω** (**pheró**) ige áll. Jelentései: 1) hoz, visz, hordoz, cipel; mozdít; vezet; kinyújt 2) hoz, terem (gyümölcsöt, termést) 3) emel (vádat) 4) visz, vezet (út) 5) eltűr, elvisel, elszenved 6) okoz, előidéz; irányít 7) szól, beszél

és Tett be nem teljesedik (Máté 5:18)? Bizony, bizony, - mondja az Úr ez a nemzetség **γενεά** (genea) = **generáció**, nemzedék, nemzetség, korszak el nem múlik, mígnem *mindezek* meglesznek. Isten világfenntartó hatalmi szava nemcsak a génjeinket, sejtjeinket létezteti, hanem a szervesen hozzá tartozó régi eget és földet, az azoktól elválaszthatatlan kozmoszt is. Mert Ő (= Krisztus) benne teremtett minden, ami van a mennyekben és a földön, láthatók és láthatatlanok, akár királyi székek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok; mindenek Ő általa és Ő reá nézve teremtettek; És Ő előbb volt mindennél, és minden Ő benne áll fenn.” Kol 1:16-17.

Szentlélek megfogalmazásában az örökkévaló Krisztus által léteztetett emberi, földi (mert Kol 1: 16 szerint vannak mennyei) királyságok legdicsőségesebb birodalma a valahai Nebukadneccar Babilonja volt. Nebukadneccar *tér-időébe* belehelyezkedve, vagyis képzeletben az ő kortársává válva, vagy az ő saját birodalmi királyi sarujába lépve, mindennél valóságosabb országgént tapinthatnánk ki Babilon várfalait, utcáit és jó, rossz emberi történéseit.

Az ördög, mint jövőt ellopó tolvaj

Eszembe jutott gyermekkorom egyik vitalezáró fenyegető ígérete, amikor egy konfliktust ezzel a mondással zártuk:

- Meghaltál, ha (...) ezt, vagy amazt, ha megteszed!

Nem jövő időben fogalmaztuk meg a fenytést, hogy (...) meghalsz, ha ezt, vagy az meg mered tenni, hanem egyenesen múlt időben! Ez se nem új találmány, se nem valami még beszélni nem tudó gyermek játéka. Bizony nem. Az Édenben elhangzó figyelmeztető tanítását, teljesen biblikus, ha így értelmezzük. A jól ismert szövegrész így szól:

- A kert minden fájáról bátran egyél, de a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert amely napon eszel arról, bizony meghalsz (halálnak halálával halsz). 1Móz 2:17.

A bűnesetig az ember a jövőnek egy olyan jelenében élt, amely jelen és jövő az Isten kezében éppen formálódó és születő örökkévalóságon belüli és azzal harmóniában lévő történés. De ezzel egyidőben, egyfajta párhuzamos és eltorzunk világgént létezett az Isten igazságossága által kimondott mulandóság létállapota is, amely az Isten kezében és szemében kizárólag bevégzett és hét pecséttel (Jel 5:1 és 12) bepecsételt múltként létezik. A Szentírás utolsó lapjai az egyedül Méltó Bárány, ezeket a pecséteteki törli fel, hogy délibáb illúzióként pillanatnyi egyetlen szemvillanásnyi¹⁵ jelenje lehessen mindennek, ami Isten előtt már a megsemmisülésig megtörtént. Amikor tehát Isten ezt mondja, hogy „bizonyosságul hívom ellenetek ma a mennyet és a földet, hogy az életet és a halált adtam előtökbe, az áldást és az átkot: válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod; Hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, és hogy hallgass az ő szavára, és ragaszkodjál hozzá; mert ő a te életed és a te életednek hosszúsága (...)”¹⁶, akkor lényegében az ember egyéni, személyes és szabad választástól is függővé tett létállapotot kínálja fel. Az egyik, az Úr jobbán, az örök szövetség jegyében az a jövő, mely az Isten kezében az Úr népe számára elkészített és bevégzett örökélet és ezzel harmóniában lévő százhusz (1Mózes 6: 3) esztendőben meghatározott, isteni tartalommal teljes, de mulandó földi jelenlét, ami viszont örökli az Isten kezében kezdettől fogva készen lévő újjá teremtettség

¹⁵ Luk 4:5-6 „Majd felvivén őt az ördög egy nagy magas hegyre, megmutatá neki e föld minden országait egy szempillantásban [ἡ στυγμῆ, -ῆς (hé sztigmé)], És monda neki az ördög: Neked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nekem adatott, és annak adom, akinek akarom (...).” Luk 4:5-6. A „stigma” általánosan ismert jelentése a bélyeg, illetve a stigmatizált, azaz megbélyegzett. Egészen pontosan nem tudjuk, hogy mi volt eme bélyeget nyomó érintése az emberré lett Isten Fia lényében, de azt tudjuk, hogy Ő a mennyei Atya által felkínált stigmákat választotta, az átok fája összes sebéit.

¹⁶ 5Móz 30:19-20

örökkévalóságát. A másik, a halálnak halálával való meghalás, az Isten igazságossága által kimondott mulandóság létállapota, amely az Isten kezében és szemében kizárólag bevégzett és hétpecsétetes múltként létezik. Ez utóbbi az újáteremtettség örök valóságának valami torz árnyékvilága, mi minden egyes pillanattal pokoli végzete sötét mélyégébe zuhan. Két folyó, mely közül csak az egyikén lehet kihajózni a deltáján keresztül az örök élet végtelen óceánjára, mert a másik folyót pillanatok alatt egy sötéten tátongó végtelenül mély szakadék nyeli magába.

Történetünkben Nebukadneccar birodalma jövője felől kérdezte Istent. Az Úr készségesen válaszolt, de nem annyira Nebukadneccar miatt, mint inkább a babiloni rabigában sínylődő Isten népe miatt. Az Úr tehát a nagy királynak azt a jövőt mutatja meg álomban, ami az Úr kezében és szemében csupán már régtől fogva elmúlt régmúltként létezik.

Az autónk visszapillantó tükreben a mögöttünk hagyott út mindig egyetlen, a vége felé hosszúra nyúló „V” alaknak látszik, mely magába nyeli az elhagyott tájat. Nebukadneccar is az Isten által adott állom visszapillantójában látja az őt sötét árnyékként elnyelő jövőt, ami valójában az Isten kezében már bepecsételve is bezárt, lényegét tekintve a megsemmisülésig véget ért múlt. Csak ennek a múltnak van árnyéka, az Isten nekünk szánt jövőjének nincs semmilyen árnyéka. Bizonyos értelemben Nebukadneccar azt a jövőt látja, ami számunkra is már legalább két és fél évezrede véget ért régmúlt, amit az örök enyészet hamva borít a sivatagi homok alatt. Mindezt, ha egyetlen szóval kellene kifejeznie, akkor ezt mondanám: - „homokóra”.

HOMOKÓRA

A homokóránál semmi nem ábrázolja jobban a tér-időnek nevezett múlt, jele és jövő viszonyát, éppenséggel csak olvasni kell megtanulnunk ezt a tér-idő-mutatót. A homokórán az idő nemcsak egy megfoghatatlan valami, hanem szemmel látható, legalább három dimenzióban körül is tapogatható tér! Külső formáját tekintve a „8” - as szám jelét látjuk. Ugyanez a jel vízszintesen a végtelen jele. A számoknak különös jelentésük van. A hatos szám a földi, az emberi teljesség száma. Képzletben, ha „6” – os jelét ráhelyezzük a „8” -ra, akkor a felső száron egy hiányos kört kapunk, mint amiből letörték a $\frac{2}{3}$ – át, az $\frac{1}{3}$ része pedig még folytonosan csatlakozik alsó szár teljes kör részéhez. Hasonlóképpen a „7” számjele is leírható a „8” szám jeléből. Képzletben, ha a két jelet egymásra tesszük, akkor a nyolcas anyagából bőven kiszabható a hetes. Másfelől a $6 + 1 = 7$ a Szentírásban a tökéletes rend a hetes száma, de önmagában ez sem elég. A $7 + 1 = 8$, ez már az isteni teljesség jele és száma.

Megjelenésre is két egymást metsző hiánytalan és folytonos hurok, kis túlzással kerek kör. Két egész, teljes egymásba kapaszkodó, egymástól függő és együtt táncoló világ jele és száma. Nos, a HOMOKÓRA éppen ezt a két egymással egybe szerkesztett valóságot mutatja meg nekünk, az elmúló és ki, - illetve be - teljesedő világ örök valóságát.

Rosszul a homokórát úgy olvassuk, hogy jövőnek nevezzük a homoknak nekünk felülről szemenként alá hulló folyamatot, pedig szemmel láthatóan ez a múlt. Nincs ennél jobb kép arra, hogyan üresedik ki mulandóságunknak ez a még ideig óráig létező világa. Bizony a jövő az egyre több és több tartalommal megtelő, állandóan kibontakozó új világ, ami nekünk a homokóra alsó gömbjében látható. A jelennek nevezett jelen ennek a két egymásba folyó világnak szűkülő metszetébe történik, mely szűkítést a Biblia szerint személyesen a mennyei

Atya irányítja¹⁷ és tartja a maga hatalmában.¹⁸ Ebben a mennyei Atyánk által kézbetartott és szüntelenül irányított idő-szükségben döntjük el, hogy melyik világhoz akarunk mindörökre tartozni!

1. ábra Itt az idő-szükségben döntjük el, hogy melyik világhoz akarunk mindörökre tartozni!

Összefoglalva nagyon elgondolkodtató, hogy a bűneset óta a bűn és halál alá rekesztett ember, az általunk ismerni vélt mindenkori ember csak az eljövendő múlt éppen történő szempillantásnyi jelenében létezik, személyesen Nebukadneccar is. Ez a királyi, de hozzánk hasonlóan romlandó ember sok esetben a saját kezével emberi vérbe mártott kardjával, pusztító háborúkkal, törvényekkel, szövetségekkel, tárgyalásokkal, mérnöki egyeztetésekkel építette fel országglását, mulandó emberként a saját sejtjeibe stigmaként¹⁹ beégetett sajtó és jelenvaló valóságként érezte és tapasztalta a birodalmát, mint saját kiterjesztett körbe tapintható testét. Nem tudott olyat kigondolni, amit az őt szolgáló szorgos kezek ne váltottak volna valósággá. És ez az ember egy este lefekszik és éjjeli látásban jövőként látja meg a bepecsételt múltat a sajátját is beleértve.

¹⁷ És monda az Úr: Ne maradjon az én lelkem örökké az emberben, mivelhogy ő test; legyen életének ideje száz húsz esztendő. 1Móz 6:3; A mi esztendeinknek napjai hetven esztendő, vagy ha feljebb, nyolcvan esztendő (...). Zsolt 90:10; És ha az Úr meg nem rövidítette volna azokat a napokat, egyetlen test sem menekülne meg; de a választottakért, akiket kiválasztott, megrövidítette azokat a napokat. Márk 13:20.

¹⁸ Mikor azért azok egybegyűltek, megkérdeék őt, mondván: Uram, avagy nem ez időben állítod-e helyre az országot Izraelnek? Monda pedig nekik: Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyzetetett. Apcs 1:6-7.

¹⁹ „Majd felvivén őt az ördög egy nagy magas hegyre, megmutatá neki e föld minden országait egy szempillantásban [ἡ στίγμα, -ῆς (hé sztigmé)], És monda neki az ördög: Neked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nekem adatott, és annak adom, akinek akarom (...).” Luk 4:5-6.

A „stigma” általánosan ismert jelentése a bélyeg, illetve a stigmatizált, azaz megbélyegzett. Egészen pontosan nem tudjuk, hogy mi volt eme bélyeg nyomó érintése az emberré lett Isten Fia lényében, de azt tudjuk, hogy Ő a mennyei Atya által felkínált stigmákat választotta, az átok fája összes sebét, míg Nebukadneccar a szemfényvesztés sátáni világát.

A megmutatott „jövő” lényegét tekintve ellopott jövő; jövőtlenítés!

***Valakinek, ha megmutatod a jövőjét, annak többé nincs jövője, mert elveszed azt tőle.
„Ha megfosztod a titoktól, a reménytől fosztod meg.”***

A végső következtetéseket összegezve Michael Jennings (*Ben Géza Affleck*) mondta ezt a *Philip K. Dick Fizetség* című novellája alapján 2003-ban készült *Felejtés bére* című és Magyarországon 2004. február 19-én bemutatott filmben.

Nebukadneccar megborzad a reménytelen, de egyben a kijózanító jövő meglátásával ezért elméje úgy védekezik ellene, hogy azonnal mindent töröl, azaz elfelejt. Teste azonban nem felejt. A királyt a tátongó reménytelenség miatti rettegések kerítik uralmukba a meglátott, de elméje által rögtön törölt jövő miatt. Ő nem akar reménytelen lenni ezért reggel fűhöz-fához kapaszkodik, hogy valaki reményteljes jövővel vigasztalja és kiszabadítsa őt a meglátott képek bűvköréből.

Az ördög a nagy emberölő a jövőt ellopó tolvaj is egyben. Jövő jóslóin keresztül az Isten által nekünk szánt jövőt és a hozzá kapcsolt jó reménységet lopja el, cseréli le a saját torz jövőjére, csalfa reményeivel és délibáb jelenével. Ezért parancsolja olyan kategorikusan Isten, hogy népének soha semmi köze ne legyen semmilyen jövőmondóval és jóssal (5Móz 13:1-5; 10 és jövőjét egyedül csak az Úrtól kérdezze (Ézs 8:19-21a). Nebukadneccar kérdezett, Isten válaszolt.

Isten azt mutatta meg neki, hogy birodalma pontosan ugyan olyan sorsra jut, mint amilyen sorsot ő maga szánt Egyiptomnak (Ezékiel 29: 9; 11; 31: 18) vagy Tírusnak (Ezékiel 26: 7-21), amiről Szentlélek ezt mondja:

„Rémségesen cselekszem veled és nem leszel; s keresni fognak, de többé örökké meg nem találnak, ezt mondja az Úr Isten!” Ezékiel 26: 21.

Az a kő (...)

Nebukadneccar a végső megsemmisülést egy mennyei kő képében látja, amely az ő arany fejét lefejezi, egyetlen szempillantásban elválasztja és megfosztja saját teste egészétől. Minden létező dolgot nyomtalanul eltüntet, hogy helyére az élő Isten örök birodalmaként mindent betöltő hegyként emelkedjen fel. Istennek pedig ez az egyre jobban kiteljesedő örök birodalma mindennél csodálatosabb reménység, igaz evangélium!

Az a kő, az óriás hegyhez képest kicsiny kavics pedig, amely ledöntötte a szobrot, hogy nagy hegygé változzon, és elfoglalja az egész földet, nemcsak Nabukadneccarnak de számunkra is teljesen érthetetlen és megfoghatatlan. Olyan ez, mint az egyre nagyobbra dagadó feketelyuk, ami mindent magába nyel, de magáról semmit el nem árul. Ez a kozmikus hegygé magát kinövő ismeretlen „kavics” valóban félelemmel tölt el. Teljes emberi lényünk tiltakozik ellenre, hogy ehhez a kozmikus hegyhez hasonlónak képzeljük el Istenünk és Atyánk örök uralmát. Pedig az Úr igéje pontosan ezt állítja. Mindent eltüntető kozmikus hegy, vagy mindent elnyelő feketelyuk a mi Urunk és Istenünk örök uralma azoknak, akik örök tűzre ítéltlen elvesznek, de az Úr szereteteinek ugyanez az erő és hatalom, átmenetel a halálból az életbe (Jn 5: 24-25), a romlandó mulandóságból a romolhatatlan örök és boldog dicsőségbe (1Kor 15:51-55), az eltűnő ég és föld világából az örökkévaló új ég és föld világába (Jel 21:1).

Az emberiség története, mint egy nagyon felgyorsított mozifilm

Nem vitás, hogy minden ember a saját testét megkérdőjelezhetetlen valóságnak érzi és tapasztalja. Így volt ezzel Nebukadneccar is. De ez a királyi ember volt olyan karakán, hogy feltegye Istennek azt a kérdést, hogy mi lesz kiterjesztett testének, azaz egész birodalmának a sorsa, ha emberi hús testét vissza kell adnia pornak. Az Úr válaszolt. Nebukadneccar, amikor elpihent éjjelre királyi ágyában, moziszerű álmot látott. Charles Chaplin óta tudjuk, hogy

milyen egy felgyorsított filmet nézni. A mai technika annak a kezdeti gyorsaságnak elképesztő sokszorososára képes. Most tehát, ha az emberiség történetét egy ilyen nagyon felgyorsított mozifilmként nézhetnénk, szilárd meggyőződés, hogy ugyanazt látnánk, mint Nebukadnecár, csak a világ téridejében elfoglalt helyünk perspektívájából. Ha Szentlélek ezen ígén keresztül most bennünket is összekapcsolhatna történetünk Nebukadnecárjával, akkor mi is látnánk, hogy sok pörgő esemény után szempillantások alatt, abban a formában, ahogyan most, a XXI. század legújabb, s talán végső, új, globális Babilonjában tapasztaljuk magunkat, felhőkarcolos metropoliszainkkal, atombombáinkkal és minden más nagy és jelentéktelen tettünkkel együtt, egyszeriben csak porrá és hamuvá válnánk és egy kavargó tüzes forgószelelben azonnal nyomtalanul magunk is eltűnnénk. A képekben kapott isteni válasz akkor és ott annyira sokkoló volt Nebukadnecárnak, hogy elméje azonnal kitörölte. Viszont egész lényében tudta a könyörtelen igazságot, de gondolataival, hangjával, beszédével már nem tudott formát és alakot adni neki, képtelen volt bármit elmondani róla. Lenyelte ugyan a kő kemény igazságot, de képtelen volt megemésztenie azt, még kevésbé pedig azzal szervesen és reménytelenül eggyé válnia.

Itt jegyzem meg, hogy az Úri szent vacsorában Krisztus népe a Szentlélek közösségében ezzel a zavarodott Nebukadnecárral ellentétben azt ábrázoljuk ki és mondjuk el mindenkinek, hogy az Isten megkegyelmezettjeiként nemcsak magunkhoz vesszük, megrágjuk és lenyeljük Istenünk és Atyánk örök igazságát, de szervesen, organikusan nagy reménységgel egyesülünk is vele. Vele, Isten örök uralmának Fejével, ki számunkra az Isten Fia Messiás Jézus, ki számunkra az örök köszikla (1Kor 10:4), vagy az a bizonyos mennyekből alá szálló titokzatos kis kövecske. Mily jelentéktelen fuvalatként szállt alá karácsonykor a názáreti Mária szűz méhébe? Szemmel láthatatlan apróságként, valamiféle éppen csak elsuhanó mennyei árnyékként lépett be a Szentlélek által körülölelt szűz testébe (Luk 1:35). Mákszemenél, sőt mustármagnál is kisebb magként vettetett el földünkben (Ján 12:24), hogy minden fánál nagyobb fává növekedhessen (Máté 13:31-32)!

[A tudattalanul tudott igazság](#)

Mi, Urunk 2019-ik esztendejének adventjében, Nebukadnecár Kr.e. 593-ban megtörtént Isten előtti leborulásához (Dániel 7: 47) képest a téridő folyamának egy másik, legalább 2612 évvel későbbi koordináta halmazában vagyunk, ahonnan visszatekintve Nebukadnecárt már valóban szertefoszlott emlékeknek látjuk és könyveljük is el. Nos!

A Szentírás közlése szerint Nebukadnecár ezt a már teljesen szertefoszlott, a téridőben is teljesen helynélkülivé vált, csupán csak emlék önmagát kényszerült meglátnia, reménytelenül és éppen ezért elviselhetetlenül. Felfoghatatlan volt tehát számára önmagát pusztá önmaga emlékeként felfogni és érzékelni. Feldolgozhatatlan volt számára, aki akkor és ott a világ piramisának csúcsán teljhatalommal bíró ember képében tetszelgett, hogy van fölötte egy olyan erő és hatalom, amivel szemben teljesen tehetetlen. Neki behódolt alattvalói ezt mind oly módon tapasztalták, mint akik védtelenek és magatehetetlenek Nebukadnecárral szemben. Ekkor volt ebben a birodalomban egy rabszolga nép, melynek Dániel nevű gyermekén és az ő lelki társain keresztül Isten Tudtára adja ennek a Nebukadnecárnak, hogy az élő és Mindenható Isten szemében ő maga sem több, mint szél sodorta pelyva.

Ezt az álm által megláttatott kiterjesztett valóságot önmagunkról Nebukadnecárhoz hasonlóan magunk is a zsigereinkben tudattalanul tudjuk, de éppen ugyan azon nebukadnecári reménytelenség miatt képtelenek vagyunk róla gondolkodni és beszélni is. Képtelenek vagyunk kimondani, hogy a saját fejünkben az önmagunkról való legteljesebb kép is csak egy érzékletes emlékkép, akármelyik időszakunkat is emeljük ki belőle, legyen az múlt, jelen vagy jövő. E

világi múltunk, jelenünk és jövőnk egy olyan világ szerves részei, amely világ már eltűnt, vagy az eltűnése utolsó fázisában van annak tekintetében (szemében), aki teremtő szavával létrehívta és még jelenlegi eltorzult állapotában fenntartja azt.

Nebukadneccar és a Jelenések Jánosa

A Jelenések Jánosa is az örökkévaló mennyei trón perspektívájából láttatja meg velünk a régi eget és földet, vagyis a világunkat, hogy nekünk reménységünk legyen. Ő ezt írta erről:

„És láték egy nagy fehér királyi széket, és a rajta ülőt, akinek tekintete elől eltűnnek a föld és az ég, és helyük nem találtaték.” Jel 20:11.²⁰

Vajon nem hasonlít-e ez ahhoz, ahogy Nebukadnáccárnak kellett látnia a világot? Mindkét látás hajszálpontosan ugyanazzal képpel zárul:

- eltűnt a föld és az ég és helyük nem találtatott (Jel 20: 11b), mintha ott se lettek volna soha.
- E világ és egymást kergető birodalmi nem egyéb, mint nyári szérűről forró széllel fölkapott, összegyűjtött és elsodort pelyva, mely pelyvaszirmok helyét hiába is keresnéd, sehol sem találnád meg soha, (Dániel 2: 35b.), mert olyanok, mintha bármelyik is, soha ott se lett volna.

A világűrt keresztül szelő fényt még látják ugyan a szemeink, de az a csillag, szupernova, kozmikus köd, vagy nap, aminek világosságát még látjuk, valójában évmilliókkal ezelőtt már rég kialudt. Az égítest maga, a fény forrása tehát a maga kezdeti lét és életbeli helyén, már rég nem létezik.

Isten Nebukadneccarnak megadta, hogy lássa a vég felől önmagát, a királyságát, és az ő királyságát követő királyságokat, azaz, hogy bennünket is. Ha akarjuk, akkor most az ő szemével megnézhetjük magunkat magunknak.

A vég felől látva minden földi királyság és birodalom, az is, amiben itt és most éppen mi léteünk olyan, mint Nebukadneccar apróra, sivatagi homokká zúzott, **hamuvá** (Ezékiel 28:18) hamvasztott látásbeli szobra, amely homokot és hamut felkapott a szél és nyomtalanul szétszórta, teljesen eltüntetett, ²¹hogy üres, semmilyen nyommal nem bíró helyére Isten örök uralma lépjen.

Mi az tehát, ami azért van, mert megtörtént?

Mindezek után jogos a kérdés: Mi az, ami van, létezik? Mi az, ami azért van, mert megtörtént?

- Van mulandóság, romlás, bűn és halál alá rekesztett világ, mert a bűnessel leszakítottunk az örök élet fájának törzséről.
- Van az Isten öröktől fogva elkészített váltsága és örök üdvözítése, Krisztus eljöveteleig rejtett, de megjelenésével nyilvánvalóvá lett beoltásunk az örök üdvösség fájába, az Isten Fiába! Van a megöletett Bárány, aki Isten előtt megöletett a világ kezdete előtt (1Pét 1:19-20; Jel 13:8b) lehetővé téve annak, vagyis az időnek alávetett világnak váltság általi megteremtését és örök üdvözítését.
- Van az örök mennyei uralom, királyság és birodalom, ami minden más birodalmat ígéretes szemgyönyörködtető²² jövővé, egy szempillantásnyi jelenné, valamint hamu és

²⁰ „Láték, eltűnnek, találtaték!” János azt mondja, hogy akkor és ott éppen azt látja, amit a trónon ülő szeme elől éppen eltűnik a régi ég és föld, teljesen nyomtalanul, mint a teremtés, csak visszafelé nézve, mint amikor a filmet visszafelé vetítik le.

²¹ Dán 2:35

²² Adtalak a szem gyönyörködtetésére a királyok előtt! Ezékiel 28: 17. Vö. „És látá az asszony, hogy jó az a fa eledelre s hogy **kedves תְּאֵבָה (ta'aváh) a szemnek**, és kívánatos az a fa a bölcsességért: szakasza azért annak gyümölcséből, és evék, és ada vele levő férjének is, és az is evék.” 1 Mózes 3: 6. Itt a **תְּאֵבָה (ta'aváh)** áll. Jelentése:

pelyvalényegű nemlétezővé tett. Ez a mennyei uralom, a bűn, halál, romlandóság feletti dicsőséges győzelem már akkor rendíthetetlenül állt, amikor a Sátán a bűn által betört ebbe a világba, hogy a csillagok harmadrészével²³ együtt magával ragadná azt, az Urat pedig ledöntené a trónjáról.²⁴

- Legyőzött ellenségként van a bűn és a halál, az ezeknek szolgáló hatalmasságok és azok feje az ördögi Sátán, aki semmit nem tehet az örök mennyei uralom ellen, bármivel próbálkozzon is, teljesen magatehetetlen. Egy törékeny asszony gyöngé és kiszolgáltatott magja taposott a fejére, porrá és hamuvá zúzva szét azt! Tehát, „Jézus már győzött minden győzelem előtt!”²⁵ – mondja Visky Ferenc lelkipásztor és alatta azt érti, hogy bárki ezen a világon, aki embernek született az örökkévaló Krisztus minden győzelem előtt kivívott győzelméből merítve győzedelmeskedik maga is, minden gonoszság felett.
- Van az Isten üdvözített népe, akiket az Úr igéje és Szentlelke által a világ kezdetétől a világ végéig választ ki és gyűjt egybe magának, hogy ezt a népet megtartsa az üdvösségben. „Mert akiket eleve ismert, *eleve el is rendelte*²⁶, hogy azok az ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek, hogy ő legyen elsőszülött sok atyafi között. Akiket pedig eleve elrendelt, azokat el is hívta; és akiket elhívott, azokat meg is igazította; akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette.” Róm 8:29-30.
- Ugyanakkor van Istennek örök és múlhatatlan mennyei országa, amit már a világ alapvetés óta (Máté 25:34) Isten az Őt szeretőknak (Neh 1:5; 1Kor 2:9; Jak 1:12) készített, amit az Isten ellensége meg sem közelíthet.
- Van továbbá az ördögi Sátánnak az Isten által elvégzett és elrendelt reménytelen jövője a saját kezdettől fogva bevégzett múltja az Isten igazságos ítélete és az örök büntetés helye az örök kárhozat. Van a tűzzel égő tó is, amit Isten kizárólag az ördögnek készített és soha egyetlen egy embernek sem. A pokol sorsát nem Isten szánta az embernek, hanem az ördög. Az ördög embernek szánt jövője tehát a pokol. Krisztus azért jött, hogy ettől az ördög által pokolra szánt elveszettségünkől üdvözítsen! Mindez kézzel, csupa megfoghatatlanság, de üdvösséget magragadó hit számára nem az, hanem reményteljes örök élet!

Memento pulvis!

Különös. Én a szocializmusban nőtem fel. E borzalmas uralom ideológiai alapja az ateizmus volt. Természetes tehát, hogy ez a gonosz uralom nemlétezőnek hirdette és bizonyította is az idő minden dimenziójában egyszerre létező örök királyságot. Nemcsak tagadta Istent és az Ő örök országát, de tűzzel vassal nemlétezőnek akarta bizonyítani is. Mindent megtett, hogy ezt

1) kívánság, óhaj, vágy (ti. helyénvaló kívánság) 2) sóvárgás, epekedés, kapzsiság, mohóság, bírvágy, érzéki vágy, kéjvágy, étvágy (ti. testi, destruktív vágy) 3) vágott dolog, amire vágynak az emberek

²³ És a farka utána vonszá az ég csillagainak harmadrészét, és a földre veté azokat (...). Jel 12:4.

²⁴ „Az égbe megyek fel, az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet, és lakom a gyülekezet (מוֹעֵד) hegyén (...) Ézs 14:13. A מוֹעֵד (mô'éd) jelentése: 1) kijelölt idő, (konkrét) időpont, ünnepnap 2) kijelölt találkozás 3) kijelölt hely, gyülekezőhely, találkozóhely 4) megbeszélte jel, jeladás. Vö. Ezékiel 28:2; 12-19.

²⁵ Visky Ferenc: Méz a sziklából. Koinónia Kolozsvár 2003. oldal 477 (November 13)

²⁶ Eleve elhatározván, hogy minket a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az Ő akaratának jó kedve szerint, kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott minket ama Szerelmesben, Akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata az Ő kegyelmének gazdagsága szerint. Melyet nagy bőséggel közlött velünk minden bölcsességgel és értelemmel, megismertetvén velünk az Ő akaratának titkát az Ő jó kedve szerint, melyet eleve elrendelt magában, Az **idők teljességének** rendjére nézve, hogy ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek e földön vannak. Ef 1: 5-10.

az országot, amit Isten a világ alapja letétele előtt az Őt szerető örök népének készített²⁷ minél több embertől örökre elvehesse.

Krisztus Urunk testet öltésével eljött az idők teljessége. Ez az örök jelenben létező örök mennyei királyság a vas és cserép, vagyis minden idők legerőszakosabb, legborzalmasabb és legerősebb birodalmának korszakában veti meg, vetette meg lábát a mulandóság földjén és teszi porrá és hamuvá az önmagát valós jövővel bíró emberként és birodalomkét hirdető, de valójában csak haldokló, szerte foszló port és hamut. Memento mori, - szól a régi bölcsélet, ami estünkben MEMENTO PULVIS, azaz emlékezz meg, idézd fel pór voltodat!

Lássuk életünket Krisztus Urunk trónjának perspektívájából és soha ne az ördög által nekünk szánt saját reménytelen múlttá lett jövője szempontjából!

Dániel látja a sátáni birodalom minden megmutatkozó változatában és alakjában az erőtlenség álruhájában²⁸ rejtetten jelenlévő Isten országát, mely örök hatalom és királyság állandóan csak növekszik míg megsemmisülő elemeire zúzza a vasként ellene álló legerősebb hatalmakat és hatalmasságokat. Dániel látja, hogy a legutolsó és egyben legerősebb birodalomba, hogyan jön el az Isten Messiása és vele együtt Istennek országa. Tudjuk, hogy Ő a szűz méhén keresztül lépett be a világba. De azt is tudjuk, hogy ez az utolsó birodalom minden más előtte létező birodalmat már elnyelt és felemészített, hogy példává legyen előttünk; mégpedig annak a példájává, ahogy a Mindenható élő Isten örök birodalma vesz örök diadalt eme legutolsó gonoszság felett is.

Így tehát, a vég felől visszafelé látva az emberiség történetét, arra következtetésre kell jutnunk, hogy valójában Krisztus örök romolhatatlan országlása az, ami legyőzött minden más emberi hatalmat és romlandó birodalmat a világ kezdete óta, és ez a totális győzelem az én tagjaiban is munkálkodik. Ez az örökkévaló uralom létezik és mindörökké létezni is fog! Vele szemben még van a régi ég és föld romlandó és mulandó világa, de láttuk, hogy valamiképpen csak az emlékünkből van, a mi szemünkben és a saját kezünk tapintásában, mert az örök trónon mindörökké uralkodó tekintete elől már nyomtalanul eltűnt. Pál tanítja a gyülekezetet, hogy miképpen éljen ebben a számunkra még kitapintható de valódi létét és lényegét tekintve eltűnő világban:

„Ezt pedig azért mondom, atyámfiak, mert az idő rövidre [συστέλλω (szüsztelló) 1) összehúzó, összeszorító] 2) becsomagol, beburkol 3) bezár, elrejt 4) korlátoz, csökkent, (időt) rövidre szab] van szabva ezentúl, azért akiknek van is feleségük, úgy legyenek, mintha nem volna. És akik sírnak, mintha nem sírnának; és akik vigadnak, mintha nem vigadnának; akik vesznek, mintha semmijük sem volna. És akik élnek e világgal, mintha nem élnének: mert elmúlik e világnak ábrázata.” 1Kor 7:29-31.

Mulandóság, mint az örökkévalóságból való kiszakíttatásunk

János a Jelenésekben ezt írta:

„Láttaték más jel is az égben, és íme [vala] egy nagy veres sárkány, akinek hét feje vala és tíz szarva, és az ő fejeiben hét korona; És a farka utána vonszá az ég csillagainak harmadrészét, és a földre veté azokat.” Jel 12:3-4.

Mindenekelőtt A „csillagok” alatt itt olyan hatalmakat (Dán 10:13) kell értenünk, mint a Dániel által megnevezett Perzsia, vagy Ézsaiás által megnevezett Babilon, vagy az ezékiel által megnevezett Tírus [צור צור] (côr côr) Cór, Türosz (Tírus), a legjelentősebb föníciai városállam a

²⁷ Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, amely számotokra készítettett a világ megalapítása óta. Máté 25:34.

²⁸ Mert az Isten bolondsága bölcsőbb az embereknél, és az Isten erőtlensége erősebb az embereknél. 1Kor 1:25.

Földközi-tenger partján], amiket hatalmasságbeli fejedelmekként, csillagként, illetve oltalmazó kerubként említenek, amikor így szólnak:

- „De Perzsiának fejedelme [שָׂר (šar)] ellenem állott huszonegy napig, és íme Mihály, egyike az előkelő [רִשׁוֹן רִשׁוֹן (ri'són ri'sôn)] fejedelmeknek [שָׂר (šar)], eljövve segítségemre (...).” Dán 10:13.
- „Holott te ezt mondad szívedben: Az égbe megyek fel, az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet, és lakom a gyülekezet hegyén messze északon. Felibök hálok a magas felhőknek [עָנָן ('ănan) felhő(takaró), felleg (2Móz 34:5)] [עָב ('ăb) sűrű felhőtakaró (Jób 22:14, Zsolt 18:13)], és hasonló leszek a Magasságoshoz [עֲלִיּוֹן ('elajôn) (adjectivum): magas, felső, legfelső (ti. Isten)].” Ézs 14:13-14.
- „Valál felkent oltalmazó kerub; és [úgy] állattalak téged, hogy Isten szent hegyén valál, tüzes kövek közt jártál. Feddhetetlen valál utaidban attól a naptól fogva, melyen teremtetél, míg gonoszság nem találtaték benned. (...) Szíved felfuvalkodott szépséged miatt; megrontottad bölcsességedet fényességdben; a földre vetettelek királyok előtt, adtalak szemük gyönyörűségére. Ez 28:14-15 és 17.

Az ég csillagai harmadrészének az elszakítását, ezt a kozmikus méretű bukást úgy képzeltem el, hogy elgondoltam, hogy mi történne akkor, ha egy hatalmas marék, egyetlen merítéssel kimerné például a Feketetengert és a sivatag fölé hajítaná. Magam előtt látom a mozgás mozzanatait. Kezdetben, néhány pillanatig még nagyon egységes a kimert víztömeg és ezt a nagy kimerést a benne élő élőlények éppen az egységessége miatt nem is érzékelik. Legfeljebb azt, hogy bármerre néznek világosság van, ha mindez nappal történik, vagy örök sötétség, ha borús éjjelen. De rövid idő után a meder nélkülivé váló víztömeg elkezd szétesni és a vízzel leszakadó élőlények eltűnnek a társaik szem elől. Az is lehetséges, hogy itt ott víz nélkül tátogó halakat látnak a még vízben élő társaik, de nem tudják megmagyarázni a jelenséget. Egy adott időben egyszer csak megjelen köztük egy hozzájuk hasonló hírnök és azt mondja, hogy világuk és benne minden rövidesen valami forró homokon teljesen megsemmisül és csak azok menekülnek meg ebből a halálból, akik a Halász hálójába menekülnek, mert abból a hálóból egy új tengerbe kerül át.

E gyarló hasonlat távol áll a valóság hű visszaadásától, de egy mozzanatát az igazságnak jól szemlélteti. A sivatag felé repülő még nagyjából egységes víztömeg nem az élet, hanem a biztos halál helye, hordozója és állapota, amiből át kell mennie minden élni akarónak a halász hálóján keresztül a megígért ismeretlenbe. A háló kiemelésekor minden halnak meg kell tapasztalnia egy rövid ideig a tátogó halált. Az Isten kinyilatkoztatása felől látva tény, hogy a halálból kell átmennünk az életbe (János 5: 24-25), mert amit mi életnek nevezünk az valójában a biztos haldoklás halála.

Miért ez a felgyorsult pusztulás?

Ugyancsak a vég felől nézve lesz teljesen érthető **rövidre szabott** [συστέλλω (szüsztellő)] illetve a **kevés τό μικρόν-ου** (to mikronú) **idő** (órával, perccel mérhető idő; időszak)²⁹ χρόνος (khronosz) kifejezés.³⁰ János a Jelenések szerzője erről ezt mondja:

„Annak okáért örüljétek egék és akik lakoztok azokban. Jaj a föld és a tenger lakosainak; mert leszállott az ördög ti hozzátok, nagy haraggal teljes, úgymint aki tudja, hogy *kevés ideje* van.” Jel 12:12.

Itt a **ὀλίγος** (oligosz) azaz kevés, csekély, néhány, jelentéktelen, kicsi, rövid **καιρός** (kairosz) alkalom, alkalmas / megfelelő idő, kijelölt, elrendelt idő(pont), időszak, korszak kifejezés áll.

A nagyobbik fiam, amikor még egészen kis gyermek volt, jogosan követelte, hogy mindig elfoglalt apja törődjön vele. Megfigyelte, hogy sok időt töltök a könyv társaságába, így mikor a könyvespolc közelébe lehetett szépen egyenként a polcra a földre dobta a sorban álló könyveket, mikor viszont azt látta, hogy közeledek hozzá, hogy megállítsam eme kedvtelésében, technikát váltott és fantasztikusan felgyorsult, hogy míg hozzá érek, a lehető legtöbb könyvet markolhassa és söpörhesse le a könyvespolcra.

Tombolnak az Isten és igazság gyűlölői, örjögének a keresztyének és az Isten népe ellen? Ne csodálkozzunk mert őket rabláncra tartó és marionett bábukként mozgó gazdájuk, az ördög, tudja, hogy emberölő kedvtelésére már nagyon kevés ideje maradt. A küszöbön álló Krisztus láttán technikát vált és nem egyenként végez az emberekkel, hanem a pusztítás zsenialitásával és a rabszolgájaként tartott tudomány segítségével létrehívott globális tömegpusztítás minden eszközével is; szüntelenül.

Mára ez a kevés idejű, de kezdettől fogva és minden időben embergyilkos ördög, mindent, ételt és italt, levegőt és vizet, szerelmet és baráti bajtársiasságot, gondolkodást, közösségi létet, - a gyülekezetet is beleértve - megmérgezte a mérgeivel, hogy tömegekben olthassa ki az emberek életét. Nincs nap, óra és perc, amiben ne ordítaná az arcunkba az ő általa nekünk szánt saját reménytelen jövőt, a saját régtől fogva bevégzett múltját. Ez az ősi kígyó azt akarja, hogy ez a pokoli reménytelenség legyen a te életed is. Isten egyszülött Fia viszont azért jött érted, hogy az általa elkészített örök élet jövőjét adja neked!

Isten a tér-idő teljhatalmú Ura, kinek szavára világok tűnnek el a tekintete elől, vagy állnak elő

Hallottad az Igét! Isten az idő és egyben tér-idő teljhatalmú Ura, ki mennyei Atyaként az időket és alkalmakat a maga hatalmába helyezte! Ő az idők, időtartamok [ἰῆς ('iddán)] meg, - és

²⁹ A bibliai idők kezdetén az időt a napkelte és a napnyugta szerint mérték, és ennek megfelelően osztották fel, továbbá a holdváltozások és bizonyos csillagképek állása alapján. A napoknak és hónapoknak nem volt külön nevük, és az akkori embereknek nem volt közelebbi ismeretük az évről sem. Az antik ember nem tudott hosszabb időszakokban gondolkodni; bizonyos jelentős és ismert események után tájékozódott, mint pl. Róma alapítása (Kr. e. 753), az olimpiai játékok kezdete (Kr. e. 766), a Seleukida dinasztia megalapítása (Kr. e. 312), a kivonulás Egyiptomból, a babilóni fogság, egy földrengés (Am 1,1); a makkabeusi kor kezdő időpontja a Seleukida uralom kezdete volt. Az év 354 nappól, 8 órából és 38 mp-ből álló holdév volt, 12 hónapra felosztva, emellett minden tizenkilenc éven belül még 7 szökőhónapot számoltak hozzá; a héberek hónapja az újholddal kezdődött; az izráeliták igen korán nevet adtak a hónapjaiknak; később számokkal jelölték a hónapokat, s a babiloni fogság után babiloni jelzéseket használtak; a szent év niszánnal kezdődött (márc.-ápr.), a világi év tiszrivel (szept.-okt.); a zsidók a hónapokat hétnapos hetekre osztották fel, amelyek szombattal végződtek (2Móz 20,11; 5Móz 5,14-15); a napot 24 órára, az órát 60 percre, a percet 60 másodpercre osztották be; a rómaiaknál a nap éjféltől kezdődött és 12 órája volt (Jn 11,9), az izráelitáknál pedig napnyugtától; az éjszakát éjjeli őrjáratokra osztották; először három éjjeli »őrjárási idő« volt a zsidóknál, Krisztus idejében négy »őrjárás«, egyenként 3-3 órával; különböző fajta órákat használtak, napórát, árnyékorát és víziórát. Délnek nevezték a nap legvilágosabb és legmelegebb szakaszát.

³⁰ János 7: 33; 12: 35; 14: 19; 16: 18-19; Jel 12:12.

elváltoztatója [(שָׁנָא')], sőt hatalma szavára világok tűnnek el a tekintete elől, vagy állnak elő. Krisztusban Ő pontosan ezt a nagy megváltoztatást és egyben új világteremtést cselekszi. A zsidókhöz írt levél szerzője erről így szól:

„Kinek szava akkor megrendítette a földet, most pedig ígéretet tesz, mondván: Még egyszer megrázom nemcsak a földet, hanem az eget is. Az a "még egyszer " pedig jelenti az állhatatlan dolgoknak mint teremtményeknek megváltozását, hogy a rendíthetetlen dolgok maradjanak meg.” Zsid 12:26-27.

Nem nélkülöd, hanem veled és a te életedben, hogy te ne az ősi kígyó és Sátán arcodba ordított jövőjének a bűvöletében raboskodj halálra és elkárhozásra, hanem az Ő Szent Fiában felkínált örök élet jövőjét fogadd el és fölszabadulj az örök üdvösségre.

Tény, hogy egy gyorsan pusztuló globális világra ébredünk fel nap, mint nap. Keserű lélekkel tapasztaljuk, hogy ma kevesebb életterünk van, mint tegnap volt, a holnap pedig teljesen bizonytalan.

A prófétai látás szerint azért, mert e világ fejedelme látja a tőle karnyújtásnyira levő Urat, aki legyőzte őt és az örök kárhozat tüzére ítélte, ezért még nagyobbá és méggy gyorsabbá teszi az Isten által neki megengedett pusztításait.

Sajnos mi e világméreteket öltő pusztítás közvetítésével látjuk és tudjuk az ige világosságában, hogy itt az utolsó óra³¹ és az Úr közel. Eljött üdvözítésünk órája, az örök élet diadala, amikor a romolhatatlanság elnyel minden romlandóságot,³² amikor minden rendíthető eltűnik, hogy csak a rendíthetetlenek maradjanak meg örökre.

Az egyetlen üdvösséges végkövetkeztetés

Dániel és Babilon nagy királya közti bizalmas beszélgetés azzal végződött, hogy Nebukadneccar leborult Dániel Ura és a mindenség élő Istene előtt miközben a következő reményteljes hitvallás hagyta el az ajkát:

- Valóban a **ti** Istenetek az istenek Istene, a királyok Ura (...)! Dániel 2: 47.

A feltárt titkok ismeretében és az Isten országa közelségének tudatában csakis erre a következtetésre juthat minden lélek, hogy tudni illik teljes hódolattal szeressem és imádjam az istenek Istenét és uraknak Urát, de nem úgy mint aki csupán a Dániel és népének Istene, hanem az én Uram és Istenem is, aki bennem, rajtam és általam is végzi az Ő üdvözítő munkáját. Ez az igaz imádat annak a megtérésnek a szerves része, amit az Isten kegyelme Jézus Krisztus által munkál bennünk. Nem véletlenül szól hozzánk így Urunk hívó szava:

„Bétölt az idő, és elközelített az Istennek országa; térjete meg, és higgyetek az evangéliumban!” Márk 1:15.

A betelt idő görög szava a **πληρώω** (pléroó), jelentése: 1) megtölt, teletölt, feltölt; teljessé tesz 2) jóllakat, kielégít 3) végrehajt, teljesít 4) befejez passzív alak: 5) megtelik, eltelik, megelégszik 6) teljesül, megvalósul, beteljesedik 7) eltelik (idő); betelik (létszám). Olyan ez, mint az időben pontosan érkező szerelvény, ami már ott várakozik az előre kijelölt vágányon

³¹ Fiacskáim, itt az utolsó óra; és amint hallottátok, hogy az antikrisztus eljő, így most sok antikrisztus támadt; ahonnan tudjuk, hogy itt az utolsó óra. Közülünk váltak ki, de nem voltak közülünk valók; mert ha közülünk valók lettek volna, velünk maradtak volna; de hogy nyilvánvalóvá legyen felőlük, hogy nem mindnyájan közülünk valók. És nektek kenetek van a Szenttől, és mindent tudtok. 1Ján 2:18-20.

³² Íme titkot mondok nektek. Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltozunk. Nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, és mi elváltozunk. Mert szükség, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot öltson magára, és e halandó test halhatatlanságot öltson magára. Mikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, és e halandó halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesül amaz ige, mely meg vagyon írva: Elnyeletett a halál diadalra. Halál! hol a te fullánkod? Pokol! hol a te diadalmad? 1Kor 15:51-55.

és mindenki hallja a hangosbemondó beszállásra felszólító sürgető hívását, hogy senki le ne kesse a meghirdetett indulást. Nincs tehát többé semmilyen bizonytalan várakozás, hogy jön-e a vonat, vagy régen kisiklott! Leszállt-e a repülőm, vagy már régen lezuhant? A célba vivő szerelvénymár a szemed előtt áll, a másik országba röpitő gép úgy szintén; sőt egész emberi lényedet vonzza a nyitott ajtóhoz; erről pedig többé nem lehet semmi kétség! Ettől a pillanattól kezdve már csak a beszállásra, vagyis a Messiás Jézus uralmába való bemenetelre van idő és semmi másra! Ne tévesszen hát meg az otthonná varázsolt állomási váróterem, vagy röpitéri terminál csillogó villogó csábítása és marasztalása. Nincs már idő sem evésekre, se szuvenír vásárlásokra, csak a becsekkolásra és a beszállásra! Ezt az Úrhoz való elmenetelt nem késheted le!

Mit jelent bemenni az Isten örök uralmába?

Nebukadneccár szemszögéből jelenti azt, hogy a magasságból alászakadó kő őt lefejezve magával fogja ragadni mostantól fogva mindörökké; azaz Nebukadneccárnak új feje lesz: Krisztus.

Az Úr jobbján keresztre feszített lator szemszögéből bemenni Krisztus országlásába azt jelentette, hogy ő azon a sötét napon együtt fog meghalni Jézussal, hogy az ő halálán keresztül Ő vele együtt léphessenek be a mennyei paradicsomba. (Lukács 23: 39-43.)

A latorban és Nebukadneccárban is tudatosult, hogy a megfeszített Krisztus örök diadala már megfosztotta őket e világba belefőződött létüktől, hisz beteljesült fölemeltetésével már őket is ég és föld közé emelte önmagával önmagához. Se lábuk, sem pedig talaj nincs a lábuk alatt, amelyhez hozzátapadva elszaladhatnának Isten elől. Kezüik és karjuk sincs többé, amivel kopaszodhatnának fűben, fában, kőben, bármilyen emberkéz alkotta bálványban³³, mert az is széttárt karként van Krisztussal együtt kifeszítve. Ezek azok a kezek, amelyekre nem üthették rá a Sátán antikrisztusi jelét, bélyegét, vagy nevének számát³⁴, mert ezek a kezek Krisztust szorosán ölelő kezek!

Történetünk magasságból leszakadó köve, vagy kavicsa, ami kozmikus hegygé nővi ki magát, számunkra nem más, mint az Isten által adott Megváltó és váltságműve. Konkrétabban pedig az, hogy Krisztussal együtt megfeszítettünk és megöltünk, hogy feltámadása ereje által az Ő dicsőségére éljünk. E váltság tudatában tehát egyetlen tette van időnk és szabadságunk, arra tudni illik, hogy rendíthetetlen hitvallással így szóljunk és éljünk:

- Hiszek Uram, légy segítségül az én hitetlenségemnek (Márk 9:24)! Hiszem és tudom, hogy Jézus Krisztusnak Atyja és Istene, az istenek Istene, aki Egyszülött Fiáért, a megfeszített Krisztusért nekem is üdvözítő Atyám és Istenem. Én Uram és én Istenem! Emlékezz meg én rólam a te örökkévaló uralmadban! Megjelenésed napján hatalmad szavával szólíts meg Tőled kapott nevemen és a halottak közül hívj elő dicsőséged trónjához. Mert tied az országlás, a hatalom és a dicsőség mindörökké! Ámen.

³³ A többi emberek pedig, akik meg nem ölettek e csapásokkal, nem tértek meg az ő kezeik csinálmányaitól, hogy ne imádnák a gonosz lelkeket, és az arany és ezüst és érc és kő és fa bálványokat, amelyek nem láthatnak, sem hallhatnak, sem járhatnak; És nem tértek meg az ő gyilkosságaikból, sem az ő ördögösségeikből, sem paráználkodásaikból, sem lopásaikból. Jel 9:20-21.

³⁴ És láték királyi székeket, és leülének azokra, és adaték nekik ítélettétel; és [látám] azoknak lelkeit, akiknek fejüket vették a Jézus bizonyágtételéért és az Isten beszédéért, és akik nem imádták a fenevadat, sem annak képét, és nem vették annak bélyegét homlokukra és kezeikre; és éltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig. Jel 20:4.

Summa summarum:

A nagy emberölő, megnevezve az ördög, jövőt ellopó tolvaj is egyben! Jövő jóslóin keresztül az Isten által nekünk szánt jövőt és a hozzá kapcsolt jó reménységet lopja el, cseréli le a saját torz jövőjére és csalfa reményeivel.

- ***Valakinek, ha megmutatod a jövőjét, annak többé nincs jövője, mert elveszed azt tőle. „Ha megfosztod a titoktól, a reménytől fosztod meg,”*** -

mondta a végső következtetéseket összegezve Michael Jennings a *Felejtés bére* című filmben. Nebukadneccar megborzad a reménytelen, de egyben a kijózanító jövő meglátásával ezért elméje úgy védekezik ellene, hogy azonnal mindent töröl, azaz elfelejt. Teste azonban nem felejt. A királyt a tátongó reménytelenség miatti rettegetések kerítik uralmukba a meglátott, de elméje által rögtön törölt jövő miatt. Ő nem akar reménytelen lenni ezért reggel fűbe-fába kapaszkodik, hogy valaki reményteljes jövővel vigasztalja. Isten minden idők legkiválóbb prófétájától megtudja, hogy Isten az idők teljhatalmú Ura, aki időtartamok meg, - és elváltoztatója. Krisztusban Ő pontosan ezt a nagy megváltoztatást cselekszi meg az életedben, hogy te ne az ősi kígyó és Sátán arcodba ordított jövőjének a bűvöletében raboskodj halálra és elkárhozásra, hanem az Ő Szent Fiában felkínált örök élet jövőjét fogadd el és már most fölszabadulj az örök üdvösségre.